

Выходитъ во Львѣвъ ще Вторника, Четверга и Суботы, кромѣ русскихъ оныя) о 4-ой год. попод. Литер. додатокъ "Библиотекы найзнаменитѣйшихъ повѣстей" выхдитъ по 3 печат. ар. куля кожного 16-го и послѣднего дня кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и енопедація побѣ Ч. 44 улицы Галицка.

Всѣ листы, посылки и рекламации наложить пересылать обѣ стороны: редакція и администрація "Дѣла" Ч. 44 ул. Галицка.

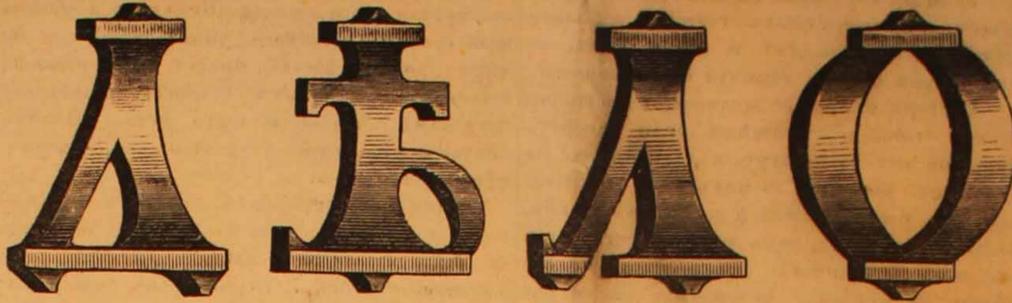
Ругонимъ не ввертаются только на попарядке востере желье.

Подлинное число стоитъ 12 кр. а. в.

Оглашеня принимаются по цѣнѣ 8 кр. а. в. 4та одкоз трочки почтаюм.

Ремлямаціи неопечатанѣ вѣдѣи бѣт портя.

Предлаату наложить пересылать франко (наилучше чтовѣмъ переказомъ) до: Администрація часопису "Дѣла" Галицка, Ч. 44.

Предплатя на "Дѣла" для Литературы:	для Россіи:
на полнѣй рѣкъ . . . 12 р.	на полнѣй рѣкъ . . . 12 рубл.
на полнѣй року . . . 8 р.	на полнѣй року . . . 8 рубл.
на четвѣт року . . . 4 р.	на четвѣт року . . . 4 рубл.
съ дод. "Библиотекы" . . . 16 р.	съ дод. "Библиотекы" . . . 16 рубл.
на полнѣй рѣкъ . . . 16 р.	на полнѣй рѣкъ . . . 16 рубл.
на полнѣй року . . . 8 р.	на полнѣй року . . . 8 рубл.
на четвѣт року . . . 4 р.	на четвѣт року . . . 4 рубл.
на оныя додатокы:	на оныя додатокы:
на полнѣй рѣкъ . . . 8 р.	на полнѣй рѣкъ . . . 8 рубл.
на полнѣй року . . . 4 р.	на полнѣй року . . . 4 рубл.
на четвѣт року . . . 1 р.	на четвѣт року . . . 1 рубл.
Для Вострапѣ, стрѣмъ Россіи:	
на полнѣй рѣкъ . . . 12 р.	
на полнѣй року . . . 8 р.	
на четвѣт року . . . 4 р.	
съ дод. "Библиотекы" . . . 16 р.	на оныя додатокы:
на полнѣй рѣкъ . . . 12 р.	на полнѣй рѣкъ . . . 6 р.

Съ днем 1 (13) жовтня розпочався IV-тый кварталъ сегорѣчної предплатя "Дѣла" и "Библиотекы найзнаменитѣйшихъ повѣстей". Усилно просимо П. Т. Предплатникѣвъ о посѣпшну высылку предплатя и о вырѣвнанье залеглостей.

"Обще рѣльнично-кред. заведеенье".

Що ватревоженье умѣвъ среди цѣлю рускою суспѣльности по поводу невыплатности "Общого рѣльнично-кредитного заведеенья" панувъ вже отъ кѣлькохъ мѣсяцѣвъ и съ кождымъ днемъ що разъ бѣльше вмагався, — се не подлагавъ нѣякому сумнѣвови, бо кождый се доочне бачить. Не только грошево интересованый пооданокѣ вѣрителѣ банку, але и кождый священникъ и кождый Русинъ въ уваги на занангаженя въ "Общомъ рѣльнично-кредитномъ заведеенью" капиталы вдовичо-сирѣтскихъ фондѣвъ, институтѣвъ и товариствъ, — ожидае съ великою нетерпеливостею и съ горячковымъ тренетомъ якогъ "добраго кѣнца" дѣль руского банку. Кождый бажае якъ найскорѣйше доведѣтися про той "добрый кѣонецъ". И наша редакція одержувъ въ рѣжныхъ сторѣнъ щоденъ вапытана, дописи, и т. д.

До недавного часу годѣ було знати фактичный станъ финансовый "Общого рѣльнично-кредитного заведеенья", бо переконалися о томъ можна только черезъ вглядѣ въ книги банковѣ, а до сего очевидно нѣхто не мавъ доступу. Не знаячи стану финансового банку — годѣ було и одѣнѣи причину наступившой невыплатности пльнннхъ претенсій вѣрителѣвъ, годѣ було знати, чи ся невыплатность — то хвилева недостача готѣвки, чи она мавъ яке вше жерело.

Фактъ, що рада управляюча "Общого рѣльнично-кредитного заведеенья" запросила ширшій кругъ бѣльше вplyвовыхъ людей рускихъ до вложеня комитету санаціонного, показувъ, що положенье банку ставалося що-разъ серѣвнѣйшимъ и що тутъ загроженѣи интересы якъ публичныхъ институтѣвъ рускихъ, такъ и приватныхъ рускихъ людей. Однакѣвъ подѣтася дѣлания комитету санаціонного годѣ було прилюдно забирати голосѣ въ справѣ банку, щобъ въ чѣмъ нѣбудь не войти въ дорогу его совѣтннмъ змаганямъ до ратованя грѣбной ситуаціи. Отъ кѣлькохъ днѣвъ стоимъ вже супротивъ довершеного факту: комитетъ санаціонный на подѣставѣ оречень, основаныхъ на вглядѣ въ книги банковѣ, отегутивъ отъ санаціи, а порадивъ банкови ликвидацию, жертвуючи свою дальшу въ томъ напрямѣ помѣчь.

Тутъ мусимо пояснити нашимъ читателямъ, що комитетъ санаціонный подавъ проектъ ликвидации только яко раду, бо его компетенція дальше не сягае, а совѣтъ управляючѣй банку може туу раду або принять або не принять. И нынѣ именно въ томъ головне, пекуче дѣло, що бы совѣтъ управляючѣй якъ найскорше рѣшався: або ратуватися въ який реальный способъ, забезпечуясь отъ конкурсу и перепроважуючи основну, тревалу санацію банку, або ликвидувати.

Може бути, що совѣтъ "Общого рѣльнично-кредитного заведеенья" мавъ якѣ способности тревалого ратунку и основнои санаціи захитаного банку. На такой случай — дуже добре. Только-жь нехай чимъ скорше выявитъ се ватревоженѣи суспѣльности нашѣи, успокоить ся и забезпечить.

Коли-жь управляючѣи совѣтъ не мавъ способности санаціи банку, або коли деякѣ можѣ и можливѣ хвилевѣи способѣ самъ по совѣтннмъ настановѣ мусѣвъ бы узнати только палѣтннми, котрѣ не въ силѣ бѣдай яко-такѣ радикально вылѣчати хоробу, а мусѣли-бы спрѣдѣлѣти рецидиву, въ деякомъ вглядѣ може ще и небезпечнѣйшу, — въ такомъ случаю совѣтъ управляючѣи повиненъ рѣшитися на ликвидацию, якъ се порадивъ ему комитетъ

санаціонный. Рѣчь ясна, якъ сонце, що коли захитаный банкъ не мавъ певного вырѣбованого способу ратунку, то чимъ скорше оголошитъ ликвидацию, тымъ лучше. Захитаный банкъ добрыхъ финансовыхъ операцій работи не въ силѣ, администрація пожирае богато въ того, що вplyвае, велика часть доходѣвъ иде на оплату процентѣвъ отъ пасивѣвъ. Але въ сѣмъ случаю що найголовнѣйше то тое, що одна часть вѣрителѣвъ, и то банки (н. пр. Банкъ кравый съ претенсію 15.000 рр.) и жиды-капиталисты влыватъ съ своими претенсіями на актива банку и забезпечаютъ въ цѣлости свои пльннн претенсіи съ шкодою всѣхъ прочихъ вѣрителѣвъ, спеціально же рускихъ людей, котрѣ чи то въ несвѣдомости фактичного стану рѣчи, чи въ невнаня права, чи въ якои-небудь иншой причины не можутъ ступити на туу дорогу, на котру ступаютъ банки та зручнѣйшѣ спекулянты-вѣрителѣ.

Ставляючи такъ рѣшуче представленья зарядови "Общого рѣльнично-кредитного заведеенья", мы увѣренѣи, що сповняемо нашъ святыи патриотичный обовязокъ въ такъ безмѣрно важной хвилѣ для цѣлю рускою суспѣльности. Довшій status quo невозможенный, невыносимый для галицкой Руси. Русь бажае рѣшучого слова, мавъ до того право, бо и крайна вже пора. Невыплатность тревае вже цѣлѣи мѣсяцѣ, польскѣи газеты ставляють якъ найсумнѣйшѣи гороскопы для вѣрителѣвъ "Общого рѣльнично-кредитного заведеенья" и выкористуютъ се для своихъ политичныхъ цѣлей. Въ интересѣ всякого входячого тутъ въ гру добра галицкой Руси потрѣбно якъ найскорѣйшого рѣшеня и дѣлания: або успокоеня и забезпеченя рускою суспѣльности, коли банкъ знае и мавъ способъ ратунку, або — що-жь дѣяти — ликвидации.

Зъ цѣлого щирого сердца бажаемо зарядови банку, чтобы знайшовъ добрый выхѣдъ безъ ликвидации, а тымъ бѣльше конкурсу, — але ще разъ повторяемо, що коли ликвидация мавъ бути одинокимъ выхѣдомъ, — то чимъ она скорша, тымъ лучше.

Святымъ, якъ сказано выше, и патриотичнымъ обовязкомъ нашимъ уважаемо нынѣшный нашъ отгывѣ въ такъ важномъ дѣлѣ. Не сумнѣваемъ, що и тѣ, до кого днѣ зверненый, не схотятъ добачувати въ нѣмъ нѣчого другого, якъ только наше горяче бажанье добра и чести галицкой Руси.

Бесѣда посла Н. Антоневица,

выголошена при проектѣ закона о реформѣ выборной ординации.

Заявляю, що не только я, но и моя политичный други будемо голосувати за предложеньемъ юридичной комисіи, бо уважаемо его справедливымъ. Мы въ нашего становища подержуемо все и голосувати будемо за всѣмъ, що мавъ на оцѣ порядокъ и ладъ и що стремитъ до усуненя того хаоса, панувавшого до теперь передъ выборами въ нашихъ староставахъ...

Я мѣгъ-бы быть домагатися откритя генеральной дебаты о томъ предложенью, але не намѣряючи ставити окремого предложенья, обмежуся только на деякихъ замѣткахъ, до котрыхъ я по совѣти обовязанныи. Конституція тая якъ-бы не була для насъ, но надѣмся, що принесе она плоды и для насъ та що и намъ буде вымѣрена справедливѣсть, на котру прецѣ вповнѣи заслугуемо...

Предложеньямъ комисіи не ставало-бы лишь одной маленькой дрѣбницѣ, котру можна трема словами означити. Предложенье було-бъ вельми хорше, коли-бъ панове старосты не були самѣи кандидатами и коли-бъ отказались официально агитувати за собою, або за такъ зваными кандидатами правительственными. Не говорю, что старосты не мають до того права, но думаю, что они не повиннѣи кандидувати, хотяи

и се можна въ законахъ рег analogiam дедукувати. Если въ громадской радѣ, першѣи автономичной инстанціи, не може засѣдати политичный урядникъ; если въ повѣтовой радѣ, другѣи такой-же инстанціи, не мавъ днѣ такожь права засѣдати, — ergo, рег consequentiam, и въ найвысшѣи инстанціи автономичной, думаю, не повиненъ-бы мати мѣсяца урядникъ политичный. Я однакъ того не тверджу категорично, а дедукую аналогію. А тутъ такъ дѣвѣся, що якъ въ мин. роцѣ старостамъ зъ горы приказано кандидувати! Та и то не було-бъ лихо, коли-бъ старосты мали довѣрѣи у народа и днѣ ихъ по увѣрѣию и доброохотно выбирать... Але вы, панове, зволите признати, що се кривда для насъ, що се насъ болитъ, и то тяжко, бо пп. старосты тамъ були поставленѣи на кандидатѣвъ и тамъ подержували урядовыхъ кандидатѣвъ, де були нашѣи найвѣрнѣйшѣи позиціи, и тамъ, де въ окрестной шляхты польской нѣхто не мавъ шанѣвъ перейти, — тамъ обовязанныи бувъ староста кандидувати, чтобы лишь въ сойму елиминувати всѣхъ "святоюрцѣвъ" и "москалефиловъ"! Але, мои панове, треба намъ и въ другой стороны блявше тому дѣлу придивитися. Я безусловно утверждаю, что староста, если кандидувъ або своєю повагою подержувъ т. в. правительственного кандидата, дуже много тратитъ на своѣи поважѣ. У насъ черезъ якийсь фатализмъ закоренился аксіоматъ, котрый всѣми силами выкоренити або прогнати треба. Той аксіоматъ звѣтннй: "Все дозволено, що лишь до цѣли веде". Староста кандидуючѣи, чтобы только не допустити "святоюрцѣвъ" и "москалефиловъ" до сойму, повиненъ ужити всѣхъ силъ и средствъ!.. Если не перефорсуеся т. в. кандидата правительственного або себе, то говорятъ въ горы, что той староста до нѣчого, что не мавъ поваги въ повѣтѣ!.. Я не вѣрю въ то, чтобы старосты такъ дуже бажали засѣдати въ соймѣ, но коли есть приказъ зъ горы, тогда не можна откаузватися, а треба всѣми силами и способами добиватися о мандатѣ, въ противнѣмъ бо случаю кондуита и аванѣ закъвѣстѣонованѣи...

Ще сумнѣйше стоять дѣло съ самою акцію выборною. Ангажуются агитаторы... Не говорю, чтобы пп. старосты самѣи яко агитаторы выступали, но суть до того другѣи агитаторы, люде звичайно послѣдного сорта, люде досвѣдченѣи, котрымъ въ арештѣ якъ-бы въ власномъ домѣ! Съ такими людьми небезпечно кому-будъ входити въ блившій контактъ. Ну, опѣсля такой люде мають надмѣрнѣи претенсіи. Я самъ бувъ въ такомъ положенью бывши посломъ дрогобыцкимъ, якъ не одинъ такой агитаторъ говоривъ: Ich habe ihn zum Landtags- Abgeordneten gemacht!

Неприятно, дуже неприятно для урядника, а именно что бѣльше для старосты, приходити въ такой колѣзии, а вы, панове, зволите признати, что то правда. Я скававъ-бы, что для насъ бувъ прежнѣи хаосъ лучшѣи, якъ теперѣшный прославленный ладъ, бо выборцѣ въ другого повѣта, не будучи тогда тѣсно зависимѣи отъ п. старосты и его штабу, мали голосѣ свободнѣйшѣи и мы могли навѣрно на нихъ полагаити, что дадутъ голосѣ на кандидата національного. Теперь намъ ихъ отнѣи мавте... Такой радный, такой войтъ муситъ часто голосувати, якъ хотятъ въ горы, а такой войтъ въ другого повѣта не бувъ такъ зависимый отъ старосты, уважаючи его соѣвъ чужимъ. Но мимо того я не противный предположеню. Звѣстно однакѣвъ панамъ, что въ прѣставахъ суть поданѣи факты, и то свѣдѣи готовѣи ствердити присягою, что при выборахъ давано грошъ за голосы, — не говорю, яко бы то чинили старосты самѣи, але чинили то агитаторы для нихъ. Повага старосты такимъ способомъ не поднѣслася. (Голосы: Sluszenie!) Впрочемъ видимо тутъ щоденно въ соймѣ, что положенье старосты невыгоднѣе... Если приѣде трошки дравлѣйше пытанье, то

они всѣи дверми передъ голосованьемъ выносятся, чтобы нѣкому не парвнатися... А если голосуютъ, то голосуютъ такъ, якъ того соѣвъ желаетъ той ихъ головной командантъ тамъ при отѣмъ столѣ. (Бесѣдникъ вказуе на правительственного комисаря; загальна сензациа и одобренье.) А того всего тутъ теперь не треба. Мы всѣи знаемо, что нашъ край мирный, о демонстраціяхъ и о чѣмъ-небудь противуправительственнымъ нѣкому не снитя и думаю, что алишнымъ есть, чтобы такъ поважне число старосты засѣдало въ соймѣ!.. Автономия и политика такъ у насъ вplyлися, якъ двѣ сестры, и живутъ они въ гармоніи и згодѣ, тожь надѣвѣся, что и въ будучности такъ буде. Такъ, мои панове, мы знаемо, что п. комисаръ правительственный въ нашѣмъ соймѣ только значить, скѣлько по крайнѣи мѣрѣ половина сойму. (Сензациа и одобренье.) Нема отже небезпечности, чтобы тутъ щось лихого сталося. Ба, есть ще довольне число и такъ званыхъ ц. к. Поляковъ. Мы, Русины, правда, опонуемо, але и насъ можутъ пристроити въ державну либерію (!), если намъ правительство дастъ то, что намъ справедливо належитися, и если невнаня не будутъ мѣшались въ нашѣи домашнѣи дѣла, въ дѣла нашего языка, нашей церкви и нашего обряда.

Я скававъ вамъ, панове, что насъ болитъ и что насъ оскорбляе. Чтобы сказане поповнити и чтобы вы не твердили, якъ звичайно, будто нашѣи жалобы неосновнѣи фантази, и свои замѣты поясню фактами.

Въ Станиславовѣ, якъ вымъ звѣстно, наша національна партія мала при выборахъ бѣольшѣсть и выбрала свою выборчу комисію, но тутъ подѣ часть самого акту выбору, агитациа довели до того, что на гору вышло — староста и ставъ посломъ староста!.. Якъ то може бути? Тяжко, правда, але не можна заперечити, и навѣтъ оправданье кравого выдѣлу, верификующе такой выборѣ, не въ силѣ такѣ чудо пояснити... При першѣи верификации выбору прав. кандидатъ мавъ 71, а нашѣи 60 голосѣвъ; пришло друге оправданье, а тогда правительственный кандидатъ мавъ 67, а нашѣи 65 голосѣвъ; — если-жь було-бы пришло до третого оправданья, тогда певно нашѣи кандидатъ бувъ бы мавъ 67, а правительственный лишь 65 голосѣвъ! Але третей едичии того верификаціонного акту вже не було...

Другѣи интереснѣи повѣтъ, — то богородчанский. Тамъ при першѣмъ выборѣ нашѣи кандидатъ мавъ 33, а правительственный около 70 голосѣвъ, при другѣмъ голосованью мавъ нашѣи кандидатъ вже 48 голосѣвъ — майже о половину вже бѣльше! Що-жь такѣ сталося? Змѣна не такъ велика, бо и при другѣмъ голосованью были тѣ самѣи жандармы, тѣ самѣи урядники, тѣ самѣи выборцѣ, тѣ самѣи агитаторы и урядувавъ той самѣи персональ старосты, только не было одного — т. в. самого старосты! Отже личнѣи кредитъ старосты, котрый дастъ тутъ означитися числомъ, выносивъ около 20 голосѣвъ, а то вже поважне число. (Браво!)

Не хочу роводитися надъ аферою въ Турцѣи и обговорювати той славнѣи выборѣ посла съ его славнымъ Хасклемъ, обновившимъ ролю священника, бо се дѣло взявъ бувъ судъ и прокураторія въ свои руки, распорядивъ слѣдство и вынѣсъ актъ обжалованя, но пѣднѣйше — имѣвнѣи въ вглядѣвъ вышней политики — цѣлу аферу убито, бо и тутъ розходилось о правительственного кандидата... Но фактъ все останесе фактомъ и не дастъ заперчитися нѣякими словами, что жидъ убрався бувъ въ фелонѣ, зроблений изъ шматѣ и паперу, ходивъ въ нѣмъ въ процесіи по мѣстѣ, голосивъ священникамъ вѣчну память и публично ругавъ обряды католицкой церкви!..

Не хочу вкѣнци наводити тутъ дѣло выбору посла въ повѣтѣвъ Лютовиска-Льско-Балигородъ. Тутъ властиво показалося, что прав.

го розкладу тигаровъ, однакъ проектъ більшо-
сти, котрий хоче межі громадою а деоромъ завести
рвондотъ, прїймає тамъ за підставу родину а тутъ
хату, і тому не може перекопати ея о хосеннїмъ
зрванню. Меншотъ думає, що належало бы змен-
шити роботу зъ дїявъ 6 на 4, а для обшарв
збъ вогляду на потрібнїй матеріалъ зменшити о-
бвїязки до максимальної мїри 5% додатковъ до
податковъ. Пболя думки меншоты змїна роботи
на вартотъ грошеву, а потому адмїнїстрація ви-
накладала-бы велику вѣ народъ неохоту і для того
оставити внесенє: щоби якъ найменше отходити
отъ тепершнього закона; щоби зарядови дорогъ не
надавати такого обсягу дїланя, котрий мѳгъ бы
выкликати справедливу обаву; лишити вѣ грома-
дѣ конечнїй средствъ до удержаня дорогъ громад-
скихъ вѣ работѣ і матеріалѣ деревиннѣмъ; выт-
ворити на підставѣ податковѣ фондъ конкуренцій-
нїй і зарядъ его отдати видѣлову повѣтовому;
уменьшити трудности выконуваня закона, а пере-
дковѣмъ піддержувати згоду оубовнну. Вѣ дебатъ
наелъ оею справою забрала голосъ послы:
Мѳрошевскїй, Баденъ, Станнїцкїй, Волянскїй і
о. Сѣчнїнскїй. Сей послѣднїй заявлявъ, що рефор-
ма закона дорожнього повинна ити вѣ двохъ на-
правахъ имено, повинна стремѣти до рвонго
роздаку тигару, а потому повинна бути легкою
до выконаня. Бесѣдникъ обчленивъ, що громады
дають роботу вартоты на 1,200.000 зр., а обшаръ
дворокъ поносятъ лишь 400.000 зр. коштовъ
на дорогы. Вѣ порѳванню оъ тымъ стоять слѣ-
дуючїя даны: громады мають 5 мил. морговъ по-
ля, а обшары дворокъ 7 мил.; податковъ платятъ
громады 5,800.000 зр., а обшары дворокъ 1,500.000
зр. Мимо того, каже бесѣдникъ, що законъ, ко-
трїй бы за підставу престатїи бравъ податки
був-бы найсправедливѣшїй. Вѣ концї своєй бесѣды
заявлявъ о. Сѣчнїнскїй, що такъ онъ, якъ і его
полїтичнїй прїятель будуть голосувати за внесе-
ннємъ меншоты (Браво! браво!). По замкненю
дїскуссїи выбрано двохъ генеральнѣхъ бесѣд-
никѳвъ: Менцїнскѳго (большоты) і Абра-
гамовича (меншоты). По промовѣ оїхъ бесѣд-
никѳвъ закрыто засѣданє о 4 год. по полудня.

23. Засѣданьє (вечѣрне) зъ 20 жовтня 1884.

Засѣданьє розпочалося о 8 год. вечеромъ і
трвало до 12 год. вѣ ноцї. — Секретаръ отчи-
тає вѣтершєляцію Замойскѳго і товаришѣвъ до
правителствъ, чи не уважає оно за отповѣдне
завести окрему комїсію для опытовъ вѣ школѣ
лѣсовѳй і чи не могли-бы доушкостити до другого
опыту державного ученика, котрї сѣ оубѣд-
чїмъ досѣлности оубїячили школу лѣсову у Льво-
вѣ. — Зъ порядку дневного розпочалося дальшїй
дебаты надъ закономъ дорожннѣмъ. Промовляя
послы: Чайковскїй, справоздаєць меншоты,
Гротъ, справоздаєць большоты, Волянскїй і
Менцїнскїй. При голосованю піднялося за про-
ектомъ большоты лишь 20 голосѳвъ, за проектомъ
меншоты була переважна большотъ послѳвъ.
Внесенє меншоты отже удержалося. (К. б.)

**ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.
Австрїйско-Угорска Монархїя.**

(Зъ соймѳвъ краєвнѣхъ). Сегорѳчна сесїя соймѳ-
вѣхъ краєвнѣхъ, скликаннѣхъ на осѣнь, дебѣгає
сего тыжня до краю. Манушовѣ тыжня за-
крыто соймѣ Низшой Австрїи промовою
маршалка гр. Кнївского. На 15 публичнѣхъ за-
сѣданнѣхъ полагодивъ онъ 480 рѳжнѣхъ справъ.
Маршалокъ, закрываючи соймѣ, подякувавъ на
лѳгнотнїковъ за прївѣтнѳсть і вытревалѳсть, а
кѳмѳ прїймавъ участь вѣ засѣданнѣхъ сойму і по-
справѣ працѣ сойму, а наконецъ поднѳсъ окликъ
вѣ честь цѣсаря. На промову маршалка отповѣ-
давъ пос. Дуляба і выразивъ ему подяку за без-
стороннїй і знаменитїй провѣдъ вѣ обрадахъ,
по чѣмъ соймѣ розбѳшовся. — Дня 18 н. о. жов-
тня закрытїй такожъ соймѣ країнскїй три-
ратннѣмъ окликнѳвъ вѣ честь цѣсаря. Сегорѳчна
сесїя сего сойму була живѣйша якъ попереднїя,
а найживѣйшїй позитивнїй результатъ працѣ се-
го тѣла парламентарного еетъ ухвала, котрою
заводятся словенскїй языкъ якъ урядовїй вѣ
вѣсѣхъ урядѣхъ краєвнѣхъ. Енергичне і рѣшуче
выступленє большоты соймѳвой не прїпало до
любовы нѣмецкнѣмъ членамъ, тожъ глядѣли они
лишь оубїяченнѣ демонструвати противъ мнї-
мому утисковнѣ оїхнѣхъ парламентарнѣхъ против-
никѳвъ, а случайнѳсть така знайшлася, коли о-
днѣмъ зъ послѳвъ автономистѳвъ неогладно вы-
разивъ о нѣмцнѣхъ. Нѣмецкїя послы задемонстру-
вали громадннѣмъ выхodomъ зъ сойму, повернули
однакъ назадъ, коли посолъ образившїй ихъ,
заявъ назадъ выраженє, уймаюче ихъ чести. —
Наибольшє однакъ дѳткнуло нѣмцѳвъ рѣшенє
сойму, котрнѣмъ подано надзорнї видѣлу крає-
вого краєву щаднїцю за те, що дала на основа-
ннѣ нѣмецкої школы вѣ Люблянѣ 50.000 зр. Про-
тивъ сєн ухвалы запротестувавъ впрѳчѣмъ за-
ступникъ правителствъ і она не получитъ санк-
цїи. — Найважнѣйшою справою, порушеною вѣ
соймѣ вѣ лѣдбургскѳмъ, було звѣстє нашнѣмъ
читателямъ внесенє вѣ справѣ реакціонаня като-
лицкоїго университету вѣ Зальцбургу. Внесенє
прїнявъ соймѣ всѣмїя голосами противъ голосѳвъ
сторонннѣхъ либеральнѣхъ. — Аналогичне внесе-
ннє рѣшивъ такожъ соймѣ высшой Ав-
стрїи, вѣ чѣмъ праса либеральна добчає реак-
цїонне стремленє і змаганє противдѣйствувати
оубовннѣ наудѣ. Передъ закнѳченнѣмъ сегорѳч-
ної сесїи соймѳвой сподѣваюся вѣ соймѣ выс-
шой Австрїи ще полагодженя звѣстнѳго внесеня
пос. Лехнера о надзорѣ шкѳльнѣмъ. — Ннїшлѳд-

нѣйшою вѣ працѣ законодавчїй і найнтереснѣй-
шою можна назвати сесїю соймѣ чешского, а
щоби охарактеризувати дѣяльнѳсть сєн репрезен-
тацїи краєвой вѣ послѣднѣй добѣ, досѣтї поднѳ-
сїи такї внесеня і предложєня до законѳвъ, якъ
внесенє Клямъ-Мартинїца о обовязковѣхъ науцѣ
обохъ языкѳвъ краєвнѣхъ вѣ людѳвѣхъ і серед-
ннѣхъ школахъ; внесенє Гербота і товаришѣвъ
щодо адмїнїстративного подѣлу Чехъ, предло-
женє о реформѣ выборѳвъ і т. з. lex Kvěčala. —
Мотивованє предложєня Кляма закнѳчити имѳ-
вѣрно сегорѳчну сесїю, а предложєнє Квнчалѣ,
здаєся, не прїйде на дневнїй порядокъ сегорѳч-
ної сесїи.

(Выбѳръ до делегаций вѣ угорскѳмъ соймѣ.)
Вѣ наближшнѣхъ дняхъ прїступити соймѣ угор-
скїй до выбору членѳвъ до оубѳльныхъ делегаций.
Снмъ разомъ на президента угорскої делегации
має бути покликанїй членъ низшой палаты, а за-
гально говорять, що се достоинство буде пору-
ченє гр. Людвнкови Тисѳвъ. Вицпрезидентомъ
маєв бы бути Слява, позаякъ кардиналъ Габ-
нальдъ взявъ зъ высшой палаты урльѳтъ і не
прїйме участї вѣ делегацияхъ.

(Антисемиты вѣ угорскѳмъ соймѣ.) По лю-
бову дебаты адресовнѣ забрала послѣдннѣмъ дня-
ми голосъ члєны клубу антисемитѳвъ, два овѣ-
щеннѣхъ угорскїхъ: Коломоши і Замандя, щоби за-
значити становищє своєй партїи, і хочъ большѳ-
тѣ палаты прївнтала ихъ заявленє прннцї-
пнѣмъ оубѳхомъ, то все таки ихъ поглядѣ яко
выразѣ партїи, що здобуває собѣ вѣ Угорщнѣ
що разъ ширшїй терентъ, заслугують на увагу.
— Антисемиты — бувъ змѳбѣтъ бесѣды Коло-
мош'ого — мають дуже трудне становищє, а бесѣд-
никъ забирає лишь для того голосѳвъ, що его
поглядѣ подѣляє большотъ палаты, бо кождїй
зъ послѳвъ, оъ котрнѣмъ говоривъ бесѣдникъ,
прїзнававъ, що вѣ душѣ годиться сѣ нимъ, лишь
вѣшнїй причиня не дозволяють имъ оублчнїтисѣ
зъ антисемитами. — Бесѣдникъ поднѳше адре-
су антисемитѳвъ, бо ен цѣлю зломати всемогучѳсть
жидѳвъ і не дозволяти, щоби народъ ишовъ до
революцїи. — Антисемиты не хочуть позбавляти
жидѳвъ правъ чоловѣка, не хочуть робити зъ
нихъ христїянъ, а жадають лишь ревнїзїя закона
еманципацїонного, щоби не вѳльно було жидѣмъ
продавати горѣлки і щоби заведено податокъ отъ
жидѳвъ. — Другїй бесѣдникъ Замандя выступивъ
противъ министровнѣхъ проовѣтъ Тресортовнѣ,
що нарушає конфесїоннїй миръ, позаякъ уживає фон-
дѳвъ, тестаментами на цѣли католицкїй прїзначє-
нїй, на що другого. Поступованє министра вѣ
Арадѣ було ненапрїятнѣчне і тому жадає бесѣд-
никъ оставленя его вѣ станѣ обжалованя. Прав-
дннѣмъ либералами сутъ лишь антисемиты і они
не можуть сидѣти тамъ, де знаходяться люди, що
узурпують собѣ назву либералѳвъ. — Бесѣд-
ника вызвавъ президентъ три разы до порядку.

(Трибуналъ адмїнїстрацїоннїй) выдѣвъ не-
давно рѣшенє, що вѣ Чехахъ, пѳля существо-
вучнѣхъ тамъ законѳвъ, жадного жидѣ не можна
прислудувати, щоби прѣлучивъ до певної конфє-
сїонной громады, наколи самъ до сего не зголо-
сится, а мѣсце замѣшканя не становитъ ще до-
казу его прїналежности до мѣсцевой конфесїонной
громады. Вѣ виду того не можна вѣ Чехахъ
нѣякого жидѣ прїслудувати до престатїи на цѣли
конфесїоннїй.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россїя. Комїсія Кохановска розпочала вже
17 с. м. своєю дѣяльнѳстю. Комїсія оя числитъ
вразѣ съ новнми членами і знатоками 50 оубѳвъ
і буде що тыжня отбувати ової засѣданя. —
Вѣ Кїєвѣ ходитъ похолодка, що ген. Дренте-
ленъ, кїєвскїй ген. губернаторъ, высказавъ ба-
жєнє уступити зъ своєй посады. Здаєся дѣй-
стно, що послѣднїй неспокоѣ кїєвскнѣхъ студентѳвъ
могли ген. губернатора спонукати до сего, позая-
къ онъ зовѣсѣмъ не похваляє поступованя вла-
стей унїверситетскнѣхъ. Наслѣдникомъ ген. Дрен-
телєна має бути Анучннъ, тепершннѣй ген. гу-
бернаторъ вѣсходной Сибирїи. — Нєспокоѣ помѣжъ
студентами зачинають сильно проявляти майже
вѣ цѣлѳй Россїи, а вѣ кружкахъ полицїннѣхъ чути,
що не тѳлько вѣ Кїєвѣ але і вѣ Москвѣ, Хар-
ковѣ, Одесѣ і другнѣхъ мѣстахъ полудневої Россїи
зананувало середъ населєня якоє сильнє за
непокоєнє, котре не вѣщує нѣчого доброго і дає
причину до поважної обавы. — О неспокояхъ сту-
дентскнѣхъ вѣ Москвѣ пишуть „Русск. Вѣдомо-
сти“: Дня 14 жовтня стар. ст. зобралася около
2 год. на „долгоруковѳвою церульцѣ“, напро-
тивъ головной браны старого унїверситету гро-
мада студентѳвъ, складаючися оъ 300 оубѳвъ. Ско-
ро за снмъ явилася полицїя і завѳзвала зобрав-
шнѣхся, щоби розбѳшлися. Студентѣ розбѳшлися
мовчки. Тогожъ самого дня вечеромъ о 7 годннѣ
почалося зновъ збирати малї громады молодежи,
переважно студентѳвъ. Около 8 год. зобралося
около 150 оубѳвъ і тогды товня почала ити ули-
цями, ажъ на послѣдокъ прїстановалася передъ
унїверситетскою печатнєю. Заразъ надѳшла по-
лицїя, але на дармо завзывала товнѣ, щоби роз-
збѳшлися. Середъ товнѣ роздалася голоснї снѣвы
і крикъ. Тогды зъ розпорядженя оберполицѣй-
стра оубржнлї жандармы, козакї і полицїя тов-
ну і перевели ея безъ всякого опорѣ до цент-
ральнѳй транпортовнѣхъ вязннцѣ. Арештованнѣхъ
єсть 110 оубѳвъ. „Mosk. Dent. Ztg.“ пише, що вѣ
числѣ арештованнѣхъ на „Страстнѳмъ бульварѣ“
було 95 студентѳвъ московскої унїверситету, 4
студентѳвъ петрѳвѳкой академїи, 2 служачнѣхъ зъ
студентскої кухнѣ і 4 особы чужїй. На мѳюцї
збѳговска найдено мѣшокъ съ камнѣнемъ, кѳлька
боксерѳвъ і набитїй револьверъ на шбѣвъ вы-
стрѣльѳвъ. О тѳї самѳї справѣ доносятъ зъ Пе-
тербурга, що подчасъ розруху студентѳвъ вѣ

Москвѣ оконофиковано прокламацїи, написанї о-
стрѣми словами противъ правителствъ. Вѣ Пе-
тербурзѣ задумали були студентѣ выкликати та-
кожъ розруху, але тамошня полицїя завчасоу за-
рала сему. Доносятъ такожъ, що пожаръ вѣ
Москвѣ має стояти вѣ звязї оъ розрухахъ оу-
дентскнми. Пожаръ сєй прїгашєно досѣтї вѣсно,
такъ що згорѣло лишь 67 оубѳвъ і нѣ-
мѣцкїй театр. Шкода вытѳгъ до 3 милїонѳвъ
рублѣвъ. — „St. Petersburg. Ztg.“ доносить зновъ,
що на кораблї, котрїй прїѣхавъ зъ Англїи до
Рнги оконофиковано много цнсьмъ революцїоннѣхъ
і арештовано тєсло Мельцєра, властнѣтеля шнѣ-
ку, Праца і 5 ннншнѣхъ оубѳвъ. — Россїйскїя га-
зеты доносятъ, що правителствѣ зажадало було
вѣ послѣдннѣхъ дняхъ отъ губернаторѳвъ мнѣннѣ,
чи не належалобы кругъ дѣяльнѳты маршалковѣхъ
повѣтовѣхъ зтѣбнїти або розширати? Губерна-
торы надѳслали вже до министрствъ ової погля-
ды і вѣсь высказалися за розширеннѣмъ компе-
тєнцїи маршалковѣхъ.

Болгарїя. Князъ Александръ болгарскїй
прїймає недавно вѣ Русчуку румунскоїго пред-
сѣдателя кабинету Братїаню. Вѣ тѳмъ самѳмъ
часѣ бувъ вѣ тѳмъ мѳстѣ такожъ предѳдатель
болгарскоїго кабинету, Каравеловъ. Подчасъ сего
збѣду отбувалио важнїй нарады, котрї мають
бути доповненнѣмъ отвѣднѣмъ болгарскоїго князя
на дворѣ румунскѳмъ. Предметѳмъ нарады було
имѳвнѣрно залагодженє конфликтѣ повставшого
зъ причыннѣхъ граннцѣ Добручї і крѣпостї Арабъ-
Табїя. Обѣ справы будутъ незадолго мирно по-
рѣшенѣ. — Межї княземъ і предѳдательемъ ка-
бинету Каравеловымъ мало прїйти до неспорѳ-
мнѣя. Говорять, що князъ поспатає незадолго
одну зъ нѣмецкнѣхъ князннѣ. — О сербскнѣхъ
емнгрантахъ вѣ Болгарїи подаютъ „Narod. Li-
sty“ цѣкаву звѣстку. „Декотрї газеты — каже
згадана газета — доносили недавно, що „ола-
вннскїй благотворнтельнїй комитетѣ“ вѣ Россїи
перестали посылати сербскнѣмъ вѣткачамъ вѣ Бол-
гарїю запомогѣ. То все неправда, бо згаданїй ко-
митетѣ нѣколи жадной запомогннѣмъ не посыл-
лала, отже і не могли перестати посылати. Де-
котрї зъ тутешнѣхъ емнгрантовѣхъ бѣдали до Мо-
сквы до самого Асокова, а сєй назывъ ихъ про-
сто бродягами і не давъ нѣчого. Болгарѳке пра-
внтелствѣ терпѣть ихъ вѣ оубѳмъ краю, але не
дає такожъ жадной запомогнї. Лишь одинъ Пеко
Павловичъ дѳстає мѳсячно 120 франковъ і жїє
зъ сего вѣ Софїи сѣ цѣлю оевою родиною, та
все ще думає робити вѣ Сербїи ворохобню.

Сербїя. Вѣ Бѣлградѣ наступила мала змѣ-
на вѣ кабинетѣ. Предѳдатель кабинету задер-
жавъ теку дѣлъ заграничнѣхъ і обявъ мнн-
стерствѣ финанѳвъ. Совѣтникъ трибуналу кас-
цїонного Равачнѣ, обявъ министрствѣ рѣшннѣцтва,
а секретаръ министрствъ Поповнѣ теку мнн-
стерствъ окарбу. Другїй мннстрѣ задержали свои
теки. — Зъ Бѣлградѣ доносятъ, що мннстер-
ство проовѣтъ прїказало, щоби на тамошнѳмъ
университетѣ выкладалося такожъ предметѣ вой-
сковїй. Студенты бѣлградскїй внесли противъ сего
розпорядченя рекурєвъ. — Рїстачъ занедужавъ
небезпечно.

Бельгїя. Вѣ выборахъ до радѣ громад-
скнѣхъ дня 10 с. м. побѣдили креликалы вѣ двохъ
гол. мѣстахъ департам. Мехельнѣ і Веренѣ і вѣ
шбѣтъ гол. мѣстахъ округѳвъ: Боомъ, Контишъ,
Невиоргъ, Виншъ, Террїєно і Шпа. Либералы
побѣдили вѣ трѣхъ головннѣхъ мѣстахъ округѳвъ:
Шиврѣ, Борєнѣ і Рѳшфорѣ. Либералѳвъ выбрано
ще крѳмъ вѣ наведеннѣхъ мѣстахъ такожъ і дру-
гнѣхъ десѣть і вѣ всѣхъ передмѣстѣхъ Брукселѣ.
— По поводу побѣды либералѳвъ при выборахъ
вѣ Бруксєлї, члєны рады сторонннѣцтва незави-
симого подалися де дїмнїи.

НОВИНКИ.

— Соймѣ краєвий сегодня кнѳчнтъ овою сесїю.
Вчера ухваливъ соймѣ 1.000 зр. запомогѣ для
„Провѣтъ“, а для руского театру подъ зарядомъ
товарнствъ „Руска Бєсѣда“ 5.000 зр. — Подчасъ
дебаты надъ запомогѣ для „Провѣтъ“ выва-
завъ бувъ горячїй опѳръ межї шп. Т. Розвадов-
скнѣмъ і Полянѳвскнѣмъ зъ одной стороны, а ру-
скнми послами Романчукѳмъ і Сѣчннѳвскнѣмъ зъ
другой. При тѳмъ нѣ зъ сего нѣ зъ того дѳста-
лося і нашѳй часописѣ. Якъ звѣстно, „Провѣтъ“
нѣ торѳкъ нѣ сего року не подавала до сойму о
запомогѣ, хочъ малабы до того таке саме право,
якъ і другїй подѳбнїй товариства. „Провѣтъ“ не
може забути напастей п. Полянѳвского вѣ соймѣ
передъ 8 роками. На вчєрашнѳмъ засѣданю сойму
поставлено однакъ внесенє, щоби удѣлїти
„Провѣтъ“ запомогѣ 1.000 зр. Противъ того
внесеня подѣлося пос. Тома Розвадовскїй і отавъ
робити заклады „Провѣтъ“, що мѳвъ то она оуб-
венцїонє „Дѣло“ і выдає якоє подбурюючїй ка-
лендарнїка, а п. Полянѳвскїй сѣ негамованю
злѳбю кннувся на „Дѣло“, котра оубѳла его дум-
кн прнпаугѣ „шнзмѣ“, і т. д. (Поннмаємо нена-
внсть п. Полянѳвского і его креатурѣ до „Дѣла“,
бо оно неразъ брызнуло имъ терпкою правдою
вѣ очї.) Противъ того выступнѣв насампередъ
пос. Романчукъ сѣ доказомъ, що „Провѣтъ“ оубѳ
окремо а „Дѣло“ окремо, а вѣ календарѣ, котрїй
„Провѣтъ“ що року выдає, не знайшовъ нѣчого
подбурюючюго. Ще острѣйше выступнѣв о. Сѣч-
ннѳвскїй. Звернувшюся до посла Розвадовско-
го оказавъ ему, що оѳвъ очевидно не умѣє
читати по рускї і для того не зрозумѣвъ кален-
даря, о котрѳмъ ему хтоє очевидно щєсь наго-
ворнѣв. А може несподобаво ему трїраменнїй
хрєстъ вѣ тннцѣ? На послѣдокъ закнѳчнтъ о.
Сѣчннѳвскїй: „Провѣтъ“ тѳлько лѣтъ оу-
ществувала безъ васъ, то і теперъ

зможе оубществувати: хочете, дайте;
не хочете, не дайте; „Провѣтъ“ не
просїла.“ Сѣ горѣкѣ слова правды руского по-
сла обчленили мѳвъ-бы жарѳмъ польскнѣхъ ера-
хѳвъ, котрї для своѣхъ товариствъ, що певно не
такъ оубовнно оубнвлюють овою задачу, лнѣ тов.
„Провѣтъ“, вызнаноуть такї вѣ краєвого гроша
не одну лишь тннцѣку, але по кѳлька і кѳлька
найдатї. На послѣдокъ ухвалєно запомогѣ для
„Провѣтъ“. За запомогѣю промовляє ще такожъ
о. Тнѣт Ковалѳскїй.

— Противъ бесѣды о. Сѣчннѳвского вѣ справѣ нн-
спектора тернѳпольскоїго п. Михалѳвского надѳ-
шла вже пєтїцїя зъ Тернѳпольщаннѣ на руки по-
сла Макоє. До вчєрашного дня пос. Макоє не
внѣсь тон пєтїцїи вѣ соймѣ, очевидно побовѣло
того, щоби о. Сѣчннѳвскїй не открѣвъ цѣлю демор-
ализацїи, сѣ якоє вымушувало поднѳсно отъ учи-
телѣвъ, і щоби не отчитавъ тнѣхъ мнѳгахъ лнѳбѳвъ,
лнѣ получнѣвъ сѣ подяками отъ учителѣвъ. „Gaz.
Narodowa“ заявляю „кнѳвае палцємъ вѣ чѳботѣ“
на о. Сѣчннѳвского. Она пише: „О. Сѣчннѳвско-
го здаєся, що якъ тѳлько зѳставъ посломъ, то вже
буде мѳгъ до волѣ выоджувати зъ посады нн-
спекторѳвъ і учителѣвъ...“ Чи такъ здаєся о.
Сѣчннѳвскому, чи нѣ, — се его дѣло; але що по
такъ важкнѣхъ а доказаннѣхъ урядовнми докумен-
тами і влѳноурчннѣмї писемнми п. Михалѳвского
закладахъ — п. ннспекторъ може справедливо о-
бавлятисѣ высадженя зъ посады, — се большє
якъ певно. Впрѳчѣмъ по що-жъ бы „Gaz. Narodowa“
кнѳвала палцємъ вѣ чѳботѣ?..

— Мннстеръ рѣшннѣцтва гр. Фалькенгайнѣ, обѣзѣжа-
ючи нашѳй горы, прїѣхавъ бувъ 19 с. м. до Тур-
кн, а огляннѣвши жєрєла Днѳотра і Снѣну побѣжавъ
дальше черезъ Борнѣну, Мохнѣте і Сморже до Скѣ-
лого. Тутъ огляннѣвъ п. мннстеръ фабрїку сѣр-
ннѳвѣ на Демнїи, паровнѣй тартакъ гр. Кннського
і побѣжавъ дальше до Стрѣды, зъ откн зновъ же-
лѣзннцїєю удавоє до Дроговыжа, щоби тамъ огля-
нути отадннѣну. Зъ Дроговыжа прїѣхавъ вѣ
сєреду о 10^{1/2} год. до Львова. На дворцї повнталн
его намѳстннѣкъ п. Залєскїй, директоръ полицїи
Кшачковскїй і директоръ лѳбѳвъ і доменъ дер-
жавннѣхъ Глянцъ. Вѣ честь мннстра п. Фаль-
кенгайна отбулася вчєра вечеромъ о 8 год. ре-
ценцїя у п. намѳстннѣка, по чѣмъ мннстеръ ще
сего вечера отѣѣхавъ окурнѣмъ поѣздомъ до Вѣднїи.

— Перемыска капнтѣла русна дѳждалася вчєра слѣ-
дуючюго доповнєннѣ: о. канцлѣръ Волошннѣн-
скїй і катнхнѣт гнмнзїи самбѳрѳкої о. По-
долннѣскїй именованїй крылошаннми. Дальше
именованїй оо. крылошанє: Лѣтннѣскїй кусто-
шѳмъ, а Матковскїй охолоятнѳкомъ капнтѣлы
перемысѳкої.

— Велинїй пожаръ навѣтнѣвъ село Кошєлѣвъ
пѳдѣ Жѳвковю і зннщнѣвъ его майже зовѣсѣмъ при
вѣтрѣ і недостаткѣ оредетѣвъ до ратунку. Надъ
300 душъ осталѳ безъ даху і хлѣба. — Вчєра на
засѣданю соймѣ посолъ жѳвковскѳй землѣ, Лѣ-
вннѳвскїй, довѣдавшнѣ зъ часописѣ о нещастю,
постнпшѳмъ Кошєлѣвъ, щє частовнѣвъ наглядѣ внесе-
ннє, щоби соймѣ ухвалнѣвъ погорѣлцѣмъ запомогѣ.
Соймѣ ухвалнѣвъ 500 зр.

— П. Яновъ Осадчнѣвъ вѣ оублѣ ще оъ двома го-
сподарннѣ зъ Старѳмннѣцннѣ, вѣ зборѳскѳмъ повѣ-
тѣ, выкупнлн зъ жидѳвскнѣхъ рукъ вѣ Скорннѣкахъ
40 морговъ грунту за 12.000, а вѣ Голоткахъ
50 морговъ за 14.000 зр. Щастѣ Боже!

— Жидѳвскнѣ нетерпнмѳсть і вандалнзмъ. Вчєра ве-
черомъ около 9 год. були мы оубѣдами локравѳн
нетерпнмѳты жидѳвскѳй, котра оєредѣ переход-
чнѣхъ вѣ оѳмъ часѣ галнцѳко улянєю выклїкала
велике розъяренє. На розѣ каменнѣцѣ — рѳгъ
улицѣ галнцѳко і ов. Снмеѳна — стоїть вѣ ма-
ленькѳмъ закладку отагѣ о. Іоана, передъ
котрою побожнїй влаотнѣтель сєн каменнѣцѣ запла-
лювавъ колѳсѣ навѣтъ лампѣку. Каменнѣця оя пере-
шла передъ кѳлькама днями вѣ жидѳвскѳй руки.
Жидѣ отагѣ оя колола вѣ очї і онъ не поста-
равѳ о те, щоби ен зѳбїтннѣ не ображаючи ре-
лїгїонного чувѳтва тнѣхъ, за котрнѣхъ може добре
кєрвнѣвъ грѳшъ купнѣвъ каменнѣцю, лишь вѣ су-
меркахъ выславъ якогѳє жидѳвского пошыкача і
прїказавъ ему отагѣ рубатн. Слугѣ жидѳвскїй
— рабъ христїанннѣ — прнотавнѣвъ вечеромъ о
9-тѳїй годннѣ драбнѣну до каменнѣцѣ і почавъ ота-
гѣ рубатн. Не довго мѳгъ онъ продѳвжати своєю
роботѣ, бо переходчїи люди побачнѣвшї, що дѣєся,
такъ розєрєднѣавъ на жидѳвского раба, що мало
не стнгнули его вразѣ сѣ драбнѳною на землю;
онъ бувъ змушєннѣ покннѣти роботу і чнмъ
ошорше оспасѳтисѣ отъ бѣдѳвъ. Най-бы хто поза-
жнѳвоє такъ н. пр. здертн жидѳвскїй „прїказаня“
зъ одѣвѣрка, лнѳ-бы то крнѣкъ поднала жидѳва за-
разъ! Alliance Israélite завѣзвала-бы безперечнѣ
воѣ кабинетѣхъ європейскнѣхъ, щоби помѳтити крнѣду
пѣвѳватѣхъ оубнѳвъ Израїля. Чувство релїгїєне
христїанъ вѳльно однакъ ошкѳбно ображати...
Signum temporis!

— Посломъ до рады державнѳн зъ курїи великнѣхъ
пѳблѳстей округѣ Львѳвъ-Городѳкъ, выбраннїй
позавчєра одноголосно проф. дрѣ

ма „Бойки“ въ 5 отомонахъ, при чѣмъ будутъ та-
кожъ отомонанъ новы куллеты. Маемо повну на-
дѣю, що наша П. Т. Публика признаючи знаме-
ниту гру ц. Биберовичевои и ея великѣ заслуги
для нашой оцены прибуде численно на се пред-
ставлене и дасть сѣмъ найлѣпшій доказъ своен
прихильности для бенефисантки.

— Запомогу отъ сойму получили: Рука бурса
въ Дрогобычи 150 зр., тов. „Шкѣльна помѣч“
150 зр., „Академичне братство“ 200 зр. и 150
зр. на выдаванцтво рукои библиотека; рука
бурса въ Станиславовѣ 300 зр., „Дѣвочій ня
статутъ“ ч. Василіанокъ у Львовѣ 500 зр.

— Стефанъ Драчинскій, професоръ при греч.-латин-
скои гимназиі въ Сучавѣ, именованый директо-
ромъ сеи гимназиі.

— Пп. Наумовичъ и Площанскій надѣслали спро-
стованье до „Петербургскихъ Вѣдомостей“ на
статію „Галиційскіе гооти въ Петербургѣ“ — и
заявляють, що приносивъ имъ въ той статіи оло-
ва не були ними высказані. Они не сказали, що
не мають надѣй на цѣсаря Франца Іосифа и не
приписували причину кѣвскихъ непорядковъ оту-
дентскихъ „польской интригѣ“. — „Слово“ доно-
сить, що о. Наумовичъ и п. Площанскій вы-
дуть сеи интригѣ въ Петербурга: першій на
Литву, а другій до Одессы. — Вѣденскій „Tag-
blatt“ помѣстивъ телеграму въ Петербурга, а за
нимъ повторили и польскій газеты, що будто-то
о. Наумовичъ и п. Площанскій стараються въ
Петербургѣ о грошѣ на якусь „российскій банкъ“
у Львовѣ. Репортеръ „Tagblatt-y“ чувъ, що део
звонять, але не знае де.

— На польскій выклады на университетѣ, поминув
ши рускій Дра Стебельского, записалися два Ру-
сины-правники, пп. Гушалевицъ и Децикевичъ.
Поступокъ сеи задугоу на нагану. „Слово“ за-
дуючи о томъ, додало не безъ тенденціи, що оба
ти панове суть членами „Академичного Брат-
ства“. Тимчасомъ членомъ „Ак. Братства“ есть
только п. Гушалевицъ, котрый впрочѣмъ дои не
давъ нѣй найменшой причины, щобъ можна его по-
суджувати о непатріотизмъ руской. Але-жъ и на те
треба звернути увагу, що оба ти панове суть
сынами батьковъ, що тѣшатся дуже великою по-
вагою, яко члены „Народного Дому“, „Ставропи-
га“ и т. д.

— Рука Бурса въ Станиславовѣ. На рѣкъ шкѣльн.
1884/5 приняты до бурсы Братства св. О. Ни-
колая въ Станиславовѣ слѣдуючі кандидаты: А) Бу-
вшій м. янушового року: 1) Бородайкевичъ
Тома, сынъ гр. к. оотрудника, въ VI кл. гимн.;
2) Витовнякскій Юл., сирота по ц. к. поручнику,
въ II кл. реальн.; 3) Ганкевичъ Григ., сынъ
священника, въ V кл. гимн.; 4) Даниловичъ Евг.,
сынъ нар. учителя, въ IV кл. гимн.; 5) Дмитрашъ
Ант., сынъ селянина, въ II кл. гимн.; 6) Зала-
ло Алексѣй, сынъ селянина, въ III кл. гимн.; 7)
Іосифовичъ Дим., сынъ селянина, въ VI кл. гимн.;
8) Колянковскій Спиридонъ, сирота по священни-
ку, въ III кл. гимн.; 9) Курдякскій Дим., сынъ
селянина, въ II кл. гимн.; 10) Левинскій Юл.,
сирота по священнику, въ VI кл. гимн.; 11) Ле-
вацкій Вас., сирота по нар. учителю, въ V кл.
гимн.; 12) Латышевскій Іосифъ, сынъ ремѣсника,
въ VII кл. гимн.; 13) Лещій Володимиръ, сынъ
нар. учителя, въ III кл. гимн.; 14) Мартинюкъ
Юрій, сынъ селянина, въ V кл. гимн.; 15) Мель-
ницкій Іосифъ, сынъ пососора, въ III кл. гимн.;
16) Мотюкъ Мих., сирота по мѣщанинѣ, въ VII
кл. гимн.; 17) Микитка Ів., сынъ нар. учителя,
въ VI кл. гимн.; 18) Микицей Володим., сынъ
священника, въ VII кл. гимн.; 19) Петрушевичъ
Мих., сынъ нар. учителя, въ IV кл. гимн.; 20)
Пѣдгородецкій Володим., сынъ нар. учителя, въ
II кл. гимн.; 21) Поколюнскій Петро, сирота по
мѣщанинѣ, въ IV кл. гимн.; 22) Саврѣй Петро,
сынъ селянина, въ IV кл. гимн.; 23) Семковъ
Герасимъ, сынъ зарѣбника, въ V кл. гимн.; 24)
Топольняцкій Волод., сынъ ц. к. судіи повѣт., въ
IV кл. гимн.; 25) Топольняцкій Володим., сынъ
ц. к. судіи пов.; 26) Кордацевичъ Никол. въ V
кл. гимн. сирота по священнику; 27) Фляшчовскій
Юл., въ VI кл. гимн., сынъ прив. офіціалита;
28) Топольняцкій Евг., въ I кл. гимн., сынъ ц.
к. судіи пов.; 29) Витковицкій Александр., сирота
по священнику, въ I кл. гимн. Б) Новоприят-
лѣ кандидаты: 30) Жолкевичъ Юрій, въ VIII
кл. гимн., сирота по селянинѣ; 31) Церкевичъ
Максимъ, въ III кл. гимн. сирота по священнику;
32) Лятышевскій Ів., въ I кл., сирота по мѣщани-
нѣ; 33) Левинскій Володим., въ I кл. гимн., сынъ
властителя реальности; 34) Вовкъ Григ., въ I кл.
гимн., сынъ пѣвца церковного. Заступники:
1) Малиновичъ Панталеймонъ, въ I кл. гимн.,
сынъ мѣщанина; 2) Левинскій Мих., въ II кл. гимн.,
сынъ нар. учителя; 3) Корейскій Вас., въ I кл.
реальн., сынъ селянина; 4) Волянскій Кипри-
янъ, въ I кл. гимн., сынъ нар. учителя. Всѣхъ
кандидатовъ було вправдѣ 54, но по причинѣ не-
достатку большого мѣста въ офіцанахъ, не умѣ-
щенье питомцевъ назначенныхъ, не можна було
на теперь чюла 34 переступати. А позаякъ се
чюло и такъ уже поваже, а на скудній засобъ
матеріальнй, якими Братство нынѣ розпоряджае,
навѣтъ за велике, про-то П. Т. Земляки не вѣ-
нятъ подисавшомуся Выдѣлу во зло, соли онъ,
обвѣщаючи имена оговоренныхъ питомцевъ своихъ,
додасть такожъ тое усилие отъ себе просшеье,
щобы якъ поодинокій лица, сему выховуючому за-
веденю успѣха желакчы, такъ и цѣлй вповажаній
общества, себе въ члены нашого Братства св. О.
Іоколая вписати зволюи и надомланьемъ член-
скихъ вкладокъ, якъ и одноразовыхъ датковъ въ
рошешъ або натураліяхъ, въ кружѣ своимъ вѣ-
раныхъ, переведенье трудной задачи Выдѣлу об-

легчати зволюи. — Отъ Выдѣлу Братства св.
О. Николая. Въ Станиславовѣ, 1 (13) вересня
1884. — Т. Шанковскій.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.
Введенъ въ душпастворкѣ посады со. 1) А.
Оноферко яко оотрудникъ въ Пробѣжній, дек. гу-
сятинского; 2) Августинъ Лоякевичъ яко завѣ-
датель Дубовицкѣ, дек. журавеньского,
Президія намѣстничества готится на канон.
институцію со. 1) Ник. Марморовича на Загѣрье,
2) Іосифа Терешкевича на Любичу.
Декретъ на катихизма при школѣ св. Маріи
Магдалины у Львовѣ удѣлила рада мѣска о. Ти-
тови Войнаровскому, оотрудникови при св. Юрѣ.
Сотрудицтво въ Городку, дек. залѣщиц-
кого, получивъ при пароху о. Коцюбѣ о. Корн.
Мойсевичъ, емигрантъ холмскій, народный учи-
тель.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Краковское товариство взаимныхъ обезпечень об-
няло въ р. 1877 воі интересы и агенды по „Гал.
загалнѣмъ товариствѣ обезпечень у Львовѣ“, ко-
тре въ томъ роцѣ заступовало дальши операциі
асекураціи, а маетко товариства зликвидовало.
Межи иншими комбинаціями обезпечень на житье
приняло „Товариство взаимныхъ обезпечень“ та-
кожъ 16 группъ асоціиціиныхъ, або т. зв. „взаим-
ныхъ опѣлокъ на пережить“, автономично, бо че-
резъ комисію изъ посередѣ членѣвъ тыхъ опѣлокъ
выбрану администрованыхъ. Теперѣшна комисію
тыхъ опѣлокъ на пережить, складаючюся изъ пп.
Т. Шайнока яко председателя, Дра Т. Семинь-
ского яко заступника, Т. Геротмана, Бгермана,
Литтиха, Ст. Нѣмчиновского и Л. Старжиньского
яко членѣвъ, въ увазіи що нагромадженій капита-
лы выносячі около 800.000 зр. не дадутся зѣ
взгляду обовязку пуллярного локования и утри-
маня въ тягломъ станѣ рухомѣмъ, при нынѣшній
дуже низкѣй, бо найвыше 4—4½% выносячѣй
стоиць процентѣвъ изъ користею для членѣвъ ло-
ковати, рѣшила предложити Загалнѣму Згрома-
дженю членѣвъ безприволочну ликвидацию всѣхъ
группъ асоціиціиныхъ або инакше оказавши: не
выжидаючи властивого реченця выплаты, теперъ
уже приступити до роздѣлу нагромадженыхъ ка-
питалѣвъ въ томъ прилученю, що каждый зъ
членѣвъ, маючи до улокованя малый лишь капи-
талакъ, а не будучи звязаныи жадными припосо-
ма статутowymi, може далеко користѣише опро-
центования своихъ ошадностей осягнути. Въ той
то цѣли скликуе председатель той-жъ комисіи п.
Т. Шайнокъ всѣхъ членѣвъ группъ асоціиціиныхъ
б. „Гал. загалн. товариства обезпечень“ на За-
галнѣе Згромадженье, котре въ дни 25 с. м. о 11
годинѣ передъ полуднемъ мае отбугаеся въ бю-
рахъ Репрезентациі краковскаго товариства вза-
имныхъ обезпечень.

**Въ великой сали „Народного Дому“
РУСКИЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ**

пѣдъ зарядомъ И. Биберовича и И. Грыневецкого.
Въ Четверъ для 11 (23) жовтня 1884.

Пентелей Трубка

народна комична оперетка въ 3 актахъ Д. Млаки, музыка
И. Воробкевича. — (Преміювана на конкурѣ товариства
„РУСКА БЕСѢДА“)

Актъ I Вечерницѣ. — Актъ II. Покликъ резервистѣвъ —
Актъ III. Поворотъ зъ Босни.

(Режисеръ: И. Грыневецкій)

ОСОБЫ:

Федько Мотовило, богатый селянинъ	К. Пѣдвысоцкій
Сауда, его жѣнка	Е. Пѣдвысоцка
Калина, ихъ дѣвчка	И. Биберовичева
Гришко, ихъ сынъ, волякъ въ резервѣ	К. Лясовскій
Климъ Постѣвъ, ихъ старій слуга	С. Стевуракъ
Тетяна, ихъ стара служниця	М. Людкевичева
Пентелей Трубка, старій волякъ, гор- нисть	И. Грыневецкій
Панкратій Муха, учитель старои е- дукациі	И. Пясоцкій
Варшава Ермолой, старій дякъ	И. Попель
Василь, убогій парубокъ резервистъ	О. Осиповичъ
Зоя, стара циганка	А. Осиповичева
Катинка, си молодѣ выхованка	П. Попелева
Десятникъ	П. Чайковскій

Парубки, дѣвчата и резервисты.

Цѣны мѣсць: Фотель 1 зр. Крѣсло въ першихъ V-ти ря-
дахъ 80 кр., въ дальшихъ рядахъ 60 кр., Паркетъ 40 кр.,
Партеръ 25 кр., Галерія 20 кр.

Билетѣвъ и картъ абонаментовыхъ достати можна въ тор-
говлѣ Вп. Дымета въ ринку и въ комнатахъ тов. „Рука
Бесѣда“ уліцѣ Скарбѣвска ч. 2, а вечеромъ отъ години
5-тои при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ
1009 (100—?) поручае

**Росу красоты и всякй косметики и
пахощѣ якъ черезъ мене, такъ и черезъ инши
фирмы оповѣщуванй.**

Огнетревалй и безпечнй отъ влому

КАСЫ солидно и прекрасно выробленй съ
американскими замками и паки-
лѣвыми засувками такй, якъ я до-
ставивъ львовскому магистратови,
продаю дуже дешево

1152(15—36) Симонъ Дегенъ
у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.

(Проситея о корреспонденцію въ нѣмецкомъ языкѣ)

**Велика партія
останковъ сукна
(3 до 4 метры)**

у всѣхъ краскахъ, за одя-
ги мужскій, за загортки,
жѣночй мантиль отъ дошу,
за жѣночй плащѣ — роз-
сылае за послѣднатоу за
останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brünn.

Останки не до влодобы
принимася назадъ. Вадриѣ
высылаются по присланю
10-крейцаревон марки.
1061-32-52

„ВЪ ОБОРОНѢ ЧЕСТИ“

повѣсть Г. Раймунда въ
трехъ частяхъ. Цѣна 2 зр.
50 кр., съ пересылкою 2 зр.
70 кр. (Повѣсть тая стоить
въ оригиналѣ нѣмецкомъ 8
зр. 40 кр.)

Дѣстати можна въ Админи-
страціи „Дѣла“.

5 киловѣй

БОЧѠВКИ ВИНА

порукае

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

927 (49—52) ВЪ ТЕРНОПОЛІ

1	боцѠвка	Гегеляйского столового	2 зр. 10 кр.
1	”	Гегеляйского столового душ- шой якості	2 зр. 30 кр. и 2 „ 50
1	”	Гегел. стол. ароматичного	2 70 и 3 зр.
1	”	Самородного вытравного	4 зр. 30 кр.
1	”	Ермелеки-Банаторъ стол.	2 „

Повыше наведенѣй цѣны розумѣются вращъ
съ боцѠвкой окованю желѣзными обручами и о-
плаченымъ портомъ почтовымъ, такъ шо благо-
не поносить. Купуючи
вина особито только у
продуцентѣвъ ругать за
зоровй добръ, натурал-
нй и лучшй вина якъ въ
Вершецѣ, и просить о ль-
окавій замовлена.

НАДЗВЫЧАЙНЕ ЗАГАЛНѢЕ ЗГРОМАДЖЕНЬЕ

членѣвъ взаимныхъ спѣлокъ на пережить бувшого „Галицкаго За-
галнаго Товариства Убезпечень“ теперъ черезъ Дирекцію Товариства
взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ администрованыхъ

отбугеся дня 25 жовтня 1884 о годинѣ 11 зъ рана
въ бюрѣ Репрезентациі Краковскаго Товариства взаимныхъ обезпечень у Львовѣ,
уліцѣ Гетманьска Ч. 12,

на котре всѣхъ Членѣвъ взаимныхъ спѣлокъ на пережить нынѣшнымъ запрошуется.

На порядку дневномъ:

1. Справозданье комисіи выбраной черезъ Загалнѣе Зѣбранье Членѣвъ на дни
31 септя с. р.
2. Внесенье о безприволочну ликвидацию всѣхъ группъ асоціиціиныхъ.

Львовѣ дня 22 вересня 1884.

Предсѣдатель комисіи контролюючи
Теодоръ Шайнокъ.

Вже выйшовъ

ИЛЮСТРОВАНЫЙ КАЛЕНДАРЬ

ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТА“

на рѣкъ 1885.

укладу Василя Лукича.

Содержанье: Отозва. Календарь историчный, астрономичный и церковный. — Мѣсяць
съ увзгляданьемъ отиѣнѣ мѣсяца и стану воздуха; восходъ и заходъ сонца и мѣсяца;
календарь жидѠвскій. — Часть информация: Цѣварока родина. Провѣдникъ по Львовѣ.
Выказъ оплатѣ штемплѠвыхъ за важнѣиши справы правнй, документа, подана и т. и.
— Скаль штемплѠвий (I—XXXII). — Уставъ церковный на рѣкъ 1885, укладу о. Те-
одора Мельника (Стор. д—нд). — Часть литературна: Пастухъ Кузьма Шило (оповѣ-
данье Олександра Я. Конисьского). — Зъ поезій Т. Шевченка: Хустина, Чигирня, До
вѣтру. — Петро Бондарь (оповѣданье зъ эпоки переходу отъ козатства до крестьян-
ства — послѣ А. Смоктя написавъ Василь Лукич). — Зъ творѣвъ Данила Млаки: На
чужинѣ, Заграй..., Згадка старины. — Наша воля (оповѣданье Данила Лешкого). — Зъ
смѣхотворныхъ поезій д-ра Стефана Руданьского: Господарь хаты, Вѣтеръ и колька,
Розпятий жидъ. — Пытанье (стихъ Хруща). — Богданъ Хмельницкій подѣ Збаражемъ
и Зборовомъ (нап. Иванъ Нечуй-Левицкій) — Запорозка Сѣчь (нап. М. Т.) — Зъ
жытя РусинѠвъ: Петро Конашевичъ Сагайдачный, Михайло Вербицкій, Амврозій Янов-
скій, Іосифъ Порубальскій, Юра Шкріблякъ Юрюкѣ, Олександръ Конисьскій, Из-
доръ Воробкевичъ (Данила Млаки) и КорнѠло Заклинскій. — Ящѣрки та деякй вѣрова-
нй про нихъ (Данила Лешкого). — КѠръ (Дра М. П-го). — Чайне дерево; пацѣрь. —
Тайны господарокъ. — Смѣшне (Стор. 1—116). — Рѣжнй оголошена. — Иллюстраці
а имено портреты: Стефана Качалы, Олеко. Конисьского, Данила Млаки, Богдана
Хмельницкаго и Амврозія Яновскаго. Дальше: Чайне дерево, Паперуоць и двѣ иллюстра-
ція предогавляючй типы РусинѠвъ.

Выписане содержанье Календаря показуе, шо часть информация и литературна дуже
богатѣ, а Уставъ церковный, уложеный черезъ фахового знатока, перевышмае своимъ
объемомъ (54 сторѣвъ) всякй дотеперѣшнй уставы.

Цѣна 50 кр. а. в.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“ и во всѣхъ бѠльшихъ книгарняхъ въ
Галичинѣ. Замовляючй въ „Просвѣтѣ“ зъ провинціи долучать 5 кр. на почту.

Колн хто замовитъ бодай 12 прихвѣрникѠвъ, одержитъ 20% рабату.
Попеже накладъ невеликй, просимо опѣшита съ замовленями. Календарь на 1884 р.
бувъ минушого року до кѠнца грудня вже вычѣо